

Foto-verhaal januari 2019.

Het is leuk om wat te laten zien en lezen van ons leven voordat de volgende nieuwsbrief er in februari uit gaat... Daarin zullen we ook aandacht geven aan de veldreis die naar Jordanië die nu voor de deur staat. 23-28 januari.

Allereerst: het is hier behoorlijk koud geweest en het heeft stevig geregend, er heeft zelfs een klein beetje sneeuw gelegen. Als het hier regent gaat het altijd behoorlijk waaien en je wordt gewoon erg nat door de

zijwaartse hoosbuien. Daarnaast zijn de huizen zo gebouwd dat de muren water opnemen om dat in de hete maanden te verdampen zodat het dan koeler is, maar nu voelt het in huis (ijs)koud aan... we verwarmen alleen de huiskamer (elektrisch, gas is te duur) en we kleden ons in lagen. Door de wind wordt ook veel woestijnzand mee gevoerd, leuk als je net alles schoon hebt gemaakt;-)

En... de muziekstandaard dient als droogplek voor de theedoek!

In Beit Sahour, naast Bethlehem en dichtbij de herdersvelden, zijn we net na kerst op bezoek geweest bij Love into Action. Een project voor opvang van verstandelijk gehandicapten, waar meerdere vrijwilligers zich al mochten inzetten. Helaas moesten het leidinggevend echtpaar (uit Engeland) en longterm vrijwilligers het land verlaten, omdat er geen jaarvisa meer verstrekt worden. (net als voor Jemima)

Een zorgelijke situatie, de lokale werkers proberen zo goed en kwaad als het gaat, de zorg te continueren. In Amman gaan we de leider van de organisatie kennis maken, overleggen of we met vrijwilligers met een toeristenvisum (3 maanden) iets voor hen kunnen betekenen.

Love

Into

Action

Alle pupillen in beeld... De pupillen, vanuit heel de Westbank, komen in groepen voor een week en moeten dus ook een deel van de tijd thuis wonen. Er wordt getracht ook thuis begeleiding te geven.

De houtwerkplaats...met het vertrek afgelopen jaar van Peter 't Lam (NEM) is er hier een groot 'gat' gevallen. Amir probeert met enkele pupillen nog wat eenvoudige voorwerpen te maken. Erg jammer.....wie gaat deze plaats ondersteunen?

Afscheid van baanbrekers...

'Onze' eerste baanbrekers echtpaar is weer naar huis. Wat een mooi stel mensen. Ze hebben veel mogen betekenen voor het werk van Jemima, er zelf van genoten en het was een zegen om met hen op te trekken. Op de site van de NEM kun je hun verhaal lezen (www.nemnieuws.nl)

Wij hopen hen nogmaals te mogen verwelkomen, als één van de echtparen die, het jaar door, voor drie maanden Jemima willen ondersteunen.

Met baanbreker Paul en Hans en Tya hebben we een paar studie avonden gehouden over de historie en de opbouw van het land ondersteund door mooi filmmateriaal... erg prettig als er dan in huis een goede beamer is...

De laatste excursie met Hans en Tya was naar Hebron, waar we het graf van de Aartsvaders hebben bezocht. In Genesis 23 wordt hierover gesproken. Niet alleen Abraham, Isaac, Jacob liggen er, maar ook Leah, Sara en Rebecca zijn hier begraven, in de spelonk van Machpela.

Deze plaats is voor zowel Joden als Arabieren een bedevaartsoord.

Het al door Herodus opgerichte gebouw is nog altijd in zeer goede staat! Het grootste deel is in gebruik als moskee, slechts in een klein deel zijn joodse gebedsplaatsen ingericht, die echter intensief gebruikt worden. Vier van de zes graven kunnen vanaf de Joodse kant worden gezien, zij het door stevige traliewerken heen.

De graftombes liggen allemaal op het Islamitisch deel.

Slechts 10 dagen per jaar is het de joden toegestaan alle graven te bezoeken.

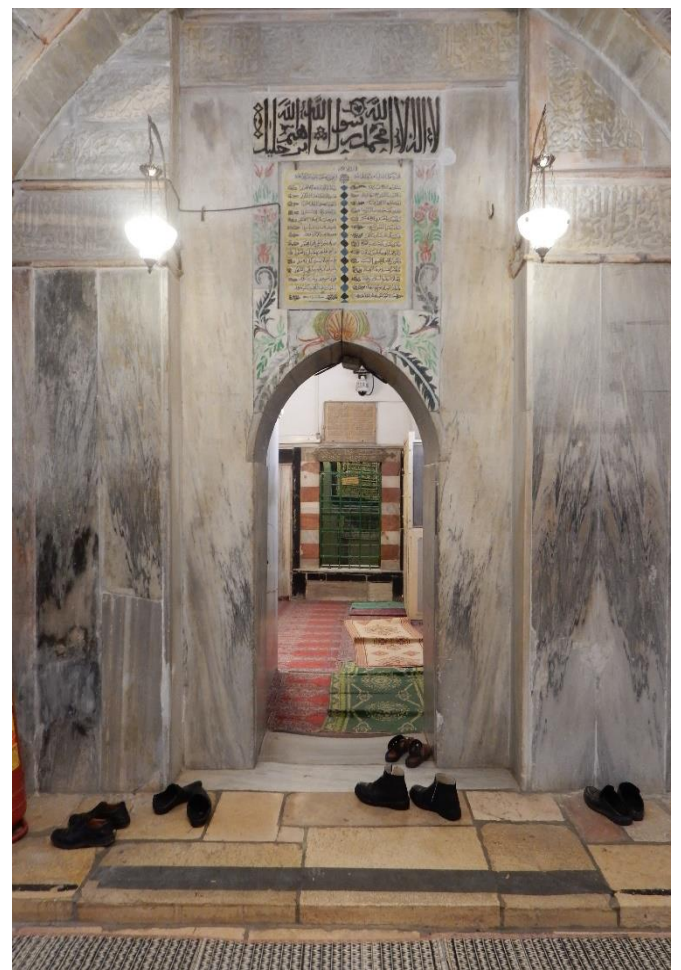

Hebron, vanouds een joodse stad was lang verboden terrein voor joden. Na de oorlogen zijn er in 1997 afspraken gemaakt, dat de Joden weer in één straat mogen wonen. (3% van de stad). Dus is er weer een kinderopvang (met ommuurde speeltuin) en wat werkplaatsen, maar ook alweer een museum en een cultureel centrum. Helaas zijn er veel slachtoffers gevallen te betreuren en is ook nu nog intensieve bewaking nodig.

Gebeden bij het graf van Sara...

Graf van Abraham vanaf de Islamitische kant, je kunt er omheen lopen, Vanaf de Joodse kant is deze tombe is alleen door een tralie-werk werk te zien.

De dames moesten aan deze kant een extra bedekking om, en we mochten er maar 10 minuten blijven..

Ten slotte..

Verjaardagvieren, dan mis je echt je wel je gezin en familie..

De NEM-ers hier echter hebben er echter een leuke dag van gemaakt met

Arabishe

“Bethlehem wijn”

en

“Jajin le chavarim..”

Wijn voor vrienden

Ter gelegenheid van het 70 jarig bestaan van de staat Israël...

Ook hier weer:

De NEM ten voeten uit!

een prachtig lunch concert door Corrie Maanen en Esther van der Linden bracht de feestvreugde tot een hoogtepunt... en daarmee eindigen we ook dit verslag...

